

Narodni list.

Pučki list za politiku i pouku.

„Narod bez narodnosti jest tlo bez kosti!“

Br. 18.

Volosko-Opatija u četvrtak 1. svibnja 1902.

God. III.

Poziv.

Dne 7. dojučerašnjeg mjeseca maja obdržavati će se u prostorijah Hrvatske čitaonice u Pazinu u 2 sata po podne osnovateljna skupština „Političkog društva za Hrvate i Slovence u Istri“ sa sljedećim dnevnim redom:

- 1) Upis članova.
- 2) Izbor odbora.
- 3) Eventualni predlozi.

Ova obznana služi umjesto izrav-
nog poziva.

Pazin, 23. travnja 1902.

Osnovateljni odbor.

**Molimo sve naše predplat-
nike koji nisu još platili pred-
plate za „Narodni list“ da to
učinie čim prije, jerbo ćemo im
drugačije obustaviti pošiljanje
lista.**

Uprava.

Obćine pozor!

Doznali smo, da je zemaljski od-
bor za Istru priposlao obćinama dvie
zakonske osnove, tičuće se tobože „po-
boljšanja“ stanja obćinskih činovnika.
Poslao njim ih je, da do svrhe ovoga
mjeseca izreku o njih svoje mišljenje.

Osnove su označene jedna sa A,
druga sa B.

U prvoj govori se, da ima zema-
ljski odbor sporazumno sa namjest-
ničtvom ustanoviti, kakvi da budu
obćinski činovnici, i to po potrebah i
odnošajih pojedinih obćina. Tu dakle
neima ništa govoriti obćina kakvi da
budu njezini činovnici, nit koje su nje-

zine potrebe i okolnosti. O tom bi imali
suditi drugi i samo drugi.

U istoj osnovi govori se, da ima
obćinsko zastupstvo pravo ustanoviti
način imenovanja obćinskih činovnika
disciplinarni postupak proti njim, i
upute odnoseće se na njihovo službo-
vanje. Sve to pak da zadovolje valje-
nost, mora biti odobreno od zema-
ljskoga odbora.

Ko ima pravo odobriti, ima pravo
neodobriti, tako da bi i to bilo izru-
čeno samovolji zemaljskoga odbora, a
to tim više, što nije nigdje u zakonu
ustanovljeno, što može zemaljski odbor
zahtijevati i dokud može ići.

Što više. U prvoj zakonskoj os-
novi akrieva se nješto, što je razvidno
iz druge osnove, koja govori o miro-
vinah obćinskih činovnika.

Iz te druge zakonske osnove raz-
vidno je, da bi svi obćinski činovnici
bili doista imenovani po obćinskom za-
stupstvu, ali da bi trebali potvrde zema-
ljskoga odbora.

Zemaljski odbor bi jih mogao po-
tvrditi i nepotvrditi.

Time postali bi obćinski činovnici
crudje zemaljskoga odbora. Nad njimi
ne bi bio gospodar obćina, nego zema-
ljski odbor. Obćina bi imala samo
to pravo da jih plaća. Da plaća even-
tualno guje, koje bi trovale njezin ži-
vot; ljude, koji bi obćine osiromašivali
i uništivali. — Izgubiv obćine
pravo samoodluke nad čin-
ovnicima, izgubile bi u obće
svoju samoodluku, izgubile
bi svoju autonomiju.

Toga si obćine neamjeđu dati uzeti
od nikoga, a najmanje od zem. odbora
Istre, koj se i tako obćinama namiče,

gdje neima nikakva prava, i koj je
već po svojih organih, nametnutih ob-
ćinama, i od obćina plaćenih, radio iz
petnih sila na to, da uništi, osiromaši
obćine i obćinare.

Zakonske osnove zemaljskoga od-
bora Istro za tobožnje poboljšanje
stanja obćinskih činovnika, ne bi zna-
čilo poboljšanje njihovo, nego njihovo
upreženje pod jaram zemaljskoga od-
bora, a po njih i upreženje obćina sa-
mih pod taj jaram.

S toga pozor obćine hrvatske i
slavonske!

Ni pošteni Talijani nisu za takvo
osnove, niti Talijani nisu za to, da se
obćinama uzme njihova autonomija, kako
bi to zemaljski odbor za Istru htjeo.

Mi želimo, da se stanje obćinskih
činovnika u koliko i gdje je to nužno
poboljša. Mi želimo da se njim i njihovim
osjegura takodjer mirovina, al to sve
ima biti posao obćina i samo obćina, i
nikoga drugoga.

Dopisi.

Iz Baška. Štovani čitatelji dišnog „Na-
rodnog lista“ spominjate se se, kako je ovde
neki dotepenac na novo leto povikao: „viva
Italia“. Sad ćemo ih upoznati kako je svo
zakon sprogovoril.

Sad va Rovinje odsudil je poznatog
Quadrana na dva dana prišana ili 40 kruna
multi. Ko veselje je nastalo va smradnem
Izraelu. Već su se pripravili kako će slavno
proslavit svoju „vitoriju“ sa pijatom crjivih
napuletanskih makaruni.

Al čete vraga, potari ga sveti križ!
Državno odvjetništvo ni bilo zadovoljno sa
osudom rovinjskega suda i proti njoj je re-

— Gavé inteso? Ste čule?

A Mužgice njoj: — A čule smo, čule,
ranice moja. Ja mane ke disgracija. — Tri
meseći, rano moja — to se ni ako ne za
smutit.

— Anke digiuno! I postit da će se
morat, tako da je va sentence — rekla je
kontesa.

— Ja, ja i postit i postit, ranice moja
zavjenčila se je Manjeoro.

— Che disgracija! Che disgracija! —
sklopila je ruki kontesa. A mane neta sada
otet ljudi davat šestice za maši — oh! po-
vera mi, ter povera!

— A zač Vam neta otet davat beči
za maši? pitala je Buda.

— A za to, zač da će se Kristid postit.
Mane su već neke rekla, da zač te one
davat šestice za maši, kada da čemo mi
Talijani isto v raj pod. Ter da će za svih
nas Kristid postit, tušila se je kontesa.

— Che disgracija! che disgracija.

— Ma come? Ma kako? — govorila
su i one.

I pasal je po ceste Costantini.

— Ma kako? Ma come? Ma kako?
pitale su ga one.

— Mi non so un cavolo, rekla je on.

I pasal je Puovid:

— Ma kako? Ma come? Ma kako?
pitale su opet one.

— Anche mi me rompo la testa, ma
non posso indovinar.

Doletela od nekuda kontesa.

kurilo va Trst, odkuda je prišlo, da je naš
postolar odsudjen na dve šetimani teškoga
prišana i dva dana suboga [posta]. Ča će
sada s onemi šparogami, ke je po Rabu
kupljeval?

A ča čuju sada naši maški? Ostali su
inkantani kako da su s toplom vodom poli-
veni. Svi gredu po pute kako da su inžen-
šani. Upravo im se to travinjalo, kad su se
spravljali na velu „masjadu“. — Neki dan
nad desperacijona dva dana nis pojili.
Ma stari Keko istože veselo pokanteva: —
Me ne consolo, bo, za fakol nišam solo! —
Lepi konforti! A on č. kr. impjegat je sav
desperan. Kadi mu je kuraj, koga je svagde
pokaševal? To vam je verni svédok i is-
kreni prijatelj toga postolara.

Kad je bil va Rovinje, pride va sud-
benu zalu i zagleda one študijane glavi,
valje mu srce pade va gače. Državni od-
vjetnik ga pital zač muči, la parla adesso!
Njemu su vam noge delale sve: „jacom,
jacom“ i vrisnul je „Signori con permesso!
Vado cercar el dottor Lixiritri, me ne sento
male dalla gastriviti“.

Neki ovude govore, da je učinil zavet,
ako bude još kada na sud pozvan, da će
uzet sobom četiri pari mudandi i stomanji.
Evriva la concenza! Čika Salo! — To je
vražji posal, altroke ljudi smučevat.

Ma i on postolar je friško stal. A ko-
liko je pak špendal dok je bil pod obtuž-
bom. Povedal mi je, ma vi nikomu ne po-
vejte: da ga dam još jedan put toliko, ko-
liko sam ga potrošil, bi ga mogal kupit
jedna lipa kuća za moja dica i za moja
žena. —

Infoma ja se čudim onemu „lejtima-
nemu“ prom se drži človek od krijaaci (ma
je nema kako on čije ime nosi op. sl.) kako
je mogal osudu izjavit onemu postolaru valje
puh vapura. Meni se čini kako da mu se

9 meseci manje 3 meseci je 6 meseci,
a 6 meseci i 3 meseci je opet devet meseci.
I ona razmišlja i računa, ako bi Kristid,
kada ga budu vanka s prišana postili mogal
prit na supice, aliti na botrinje.

Drugi dan va voloskoj kafetarije.
Opet biljard, opet tresete i „freig“ i
opet mali Pave va kantune s tabelicom
v rukah.

— Scrivi 150, zavapil je Benedek ma-
lemu Jobu.

Nego malemu Pavetu je na to spala ta-
belica s ruki i on je vas bled pogledal na
vrata. —

Va taj moment koraknul je preko
praga od kafetarije Kristid.

I zgledal je trešet let stariji, tako
da se je on njegov erovo giovanile moral
dogodit najmanje pred jedno 35 ale 38 let.
Tiho, s glavum i s očijami z dolu približe-
val se je on k biljardu. I najjednaput se je
porušil na jednu kantridu i zdaknul.

— Prego, bicer melissa.

Dali su mu melisu, a kada se je malo
okrepil, onputa su mu se svi pričoštali i
na jedanput ga napali s pitanji:

— Ma kako? Ma come? Ma kako?

A on s tužnim glasom, kako nekada
Jeremija:

— Moj križ! — moj prevetliki križ. Ja
sam napadal, meral sam tati i trufetori,
zač sam misiel, da to čelan na siguro, a

PODLISTAK.

Voloske pačuharije.

Kalistov Benedek i neki impjegatid
od kasi igrali su one večeri va voloskoj
kafetarije na biljard.

Va jednom kantune mali je Pave pisal
na tabelice puniti, ča bi ih ki od igrači učinil.
Va drugem kantunice — va onem šofe-
ranjeje, ale pak kako bi neki rekla soto el
ponte dei sospiri igrali su na dvieh stoleh:
jedna partida „tre sette“ a druga „fircig“.
I upravo je neki iz dubine šoferanjeje zava-
pil kvaranta bastoni, a Benedek porušil ne-
koliko čunici i daval malemu Pavetu ordini,
koliko ima da napiše, kada ti se na jedan-
put odpru vrata od kafetarije i nutar se
zaleti Rižo Nonin vas potan bled i smučen.
Komač dišnog rekla je on:

— Una disgrazia!

Svi ga pogledaju začudjeni. Neki šte-
kani, a drugi s kartami v ruke svi su se
postavili okolo njega i prestrašeno su ga
pitali:

— Cosa nè, cosa nè per amor di Dio.

— Telegraf s Trsta, telegraf s Trsta,
zdihoval je ubogi Rižo Nonin. I pokazal
njim ga je. Glavi i staki od biljarda su se
zmečale skupa i sve se je to prigulilo nad
telegraf. I progurali su telegraf s očijami.
I preljili su ove strážne besedi:

Grande disgracija. Sentence tremenda e

150

naradoval, a on brižnina malo da ni va
accident pal.

Sada će imat on potepuh dosta vrema
za razmišljat kako treba poštovat zemlju
ka ba hrani i čistit ljude, ki mu doju
komad palente. Slobodno mu, neka gre
sada va gladna Italija! Dokle bude među
nami mi, nu ne ćemo zaboravit onu tešku
uvredu, ki je rekao našem dičnomu mestu
i porugu s kom je osramotil i poružil po-
štene Baščane.

Da, Hrvati smo rođeni i takovi ćemo
ostat, dok budemo hodili po toj miloj zemlji.
Stari su nas naši naučili, da tadje poštu-
jemo, al svojim neka se dičimo; i mi ne
puščamo da nas va našoj kuće psuje, vredja
i grdi jednim dolapencem, komu se nezna ni
za koleno ni za rođstvo. Ovo isto poruči-
jemo ovde javno svim našim neprijateljem,
grditeljem našeg mesta i častnog hrvatskog
imena.

Neka dobro znaju, ako ih trpimo među
među nami, trpimo ih dokle su na miru,
al kada budu počeli smućevat, pretugati
će se žica naše estripljivosti i nek odaberu put
preko siginog mora ni visokog Triskavca.

Kako čujemo c. k. impjegat spravila
svoju valiza. Tararara! Ma su slatke bo-
tilje puli nas, a još sladje a la maka.

Skupština

gospodarske zadruge Opatija
Obdržavanje sjednice u Brseču
dne 16. veljače 1902.

Dnevni red: 1) Uplaćivanje godišnje
clanarine. 2) Nagovor predsjednika. 3) Iz-
vješće tajnika. 4) Izvješće blagajnika. 5)
Razdjeljenje raznog sjemenja, lozah i kole-
dara među članove. 6) Različiti predlozi.

Predsjednik: Gospodin Viktor Tomičić
predsjednik.

Prisutni: Podpredsjednik Franjo Skala-
merna, tajnik Jakov Lunzki, blagajnik Vinko
Maurović.

I. Uplaćivanje članarine.

Uplatilo je 29 članova zrestalu člana-
rinu i to za god. 1899. k 480, za godinu
1900. k 1680, za godinu 1901. k 4920 a
tekuću članarinu za godinu 1902. i ustup-
nine uplatilo se je k 3520.

II. Nagovor predsjednika.

Zadružni predsjednik g. Viktor Tomičić
otvori u 10 sati prije podne redovitu,
glavnu skupštinu gospodarske zadruge za
godinu 1901. Veseli se mnogobrojnom po-
sjetu, pozdravi prisutne članove, zahvali
istim da su se uzprkos veoma neugodnog
vremena potrudili i došli k skupštini, videći

u tom sve veće zanimanje za našu zadrugu
te sa kratkim jezgrovitim govorom poživlje
sve prisutne da združbe u zajednički rad,
da složnim radom čim više prikoristimo na-
šemu nevoljnomu gospodarstvu.

Odbor je nastajao u prošloj godini da
zadovolji koliko moguće zahtjevam i da radi
koliko može. Tajnikovo izvješće kazati će
vam, što se je u prošloj godini sve uradilo.

Da se uzmogne ustanoviti broj pisan-
nih članova, predlaže gosp. podpredsjednik
Fran Skalamera, neka vržu na stol svaki
po jedan novac. To se učinilo i nakon pre-
bježnja predsjednik proglaš, da je prisutno
67 članova a njihovi novaci ide u korist
družbe sv. Cirila i Metoda, kašnje ih je još
dolazilo toliko, da je skupština imala po-
čena od najmanje 100 članova.

III. Izvješće tajnika.

Tajnik pročitao sljedeće izvješće: o radu
kotarske gospodarske zadruge u godini 1901.
Minula godina 1901. bila je 14. što postoji
i djeluje ova kot. gospodarska zadruga. —
Svake godine i u svakoj skupštini čitala su
se izvješća kojima je predsjedništvo nasto-
jalo polak svojih sila očistiti rad i uspjeha
koji su se u pojedinih godinama u poljodel-
stvu i u obće u gospodarstvu na korist i
poku ova, siromašnoga našega pučanstva
polučili, s toga smatram da nije nužno, da se
u ovom izvješću obaziram na izvješća
prijašnjih godina, hoću poštovati zadržgari,
dakle da vam na kratko oertam samo rad
i poslovanje odbora gospodarske zadruge
kroz prošlu upravnu godinu 1901. i u obće
od posljednje glavne skupšćine obdržavane
dne 17. veljače 1901. u Brseču do danas.

Kako u godini 1900. tako i u godini
1901. imao je odbor i predsjedništvo u za-
drugarnom vrtu u Brseču za pokus i go-
jenje neokužene američanske, pa i najbolje
vrste domaće loze, vabaca i voćaka mnogo
truda, posla i troškova.

Potrebno je bilo, da se je učinio taj
vrt za gojenje loze i voća, ako promislimo,
da glavni a u nekojih naših strana jedini je
prirod od kojega može posjednik uzgajati
koji novčić vino, za to mora odbor da po-
sveti najviše pažnje na gojenje loze, na
koju već nekoliko godina dolaze mnoge i
različite bolesti koje preta da nam unište
naše vinograde i odumra i osuše najvažnije
vrela gospodarstveno, za to valja da na
vremu koliko moguće gojimo takove vrste
loza, koje mogu odoleti ovim bolestima; pa
i razno drugo voće donieti će posjedniku
liepu i obilat korist i nama u području
ove gospodarske zadruge, gdje se lano i
svako doba i sa malim troškom može sa
voćem u Opatiju ili na Rieku gdje se dobro

naime da bim za beč bi vredan storit i
takovo zlo, za ko se gre va priun. Nego
ča du? Finjeno je: Moj križi! moj prevreliki
križi. Ale najteže mi je ono, ča mi je dr.
Stanić rekao, naime da ja sam — *uno zero*.
— jedna ništica. I to onako, pred svemi
ljudi! Inačma garba la že. Još jednu me-
lišu! Kada je pak popil i tu melišu šal je
ča onako prigujen kako je i prijal.

A kada je Kristić šal vanka s kafeta-
rije, onputa su se svi igrači stisnuli va *šete-
ranaj* i počeli su kunsiljst, ča te storit. Zač
sada se nekako samo od sebe stavlja pi-
tanje: — Ča će bit sada od „tete Jambro-
zije“? Kega će njoj se staviti za redatora?
Neki su rekli, da bi najbolji bili ga redato-
re: ale Kalisto ale Grizilo. Nego oni su to
odbili, zač da ne umaju hrvatski pisat. —
Sada ja vidim, rekao je na to Kalisto, ki
buze in acqua smo mi storili nekada, kada
nišmo oteli sami i nišmo pustili, da nam se
kada vade hrvatski. Etko, da se je moj Be-
nedek vadil hrvatski pisat, on bi mogal
danas jutro postat redator od „tete Jam-
brozije“. Lu že tanto intjeljenje, el mio Be-
nedek, rekao je Kalisto — i svi su mu po-
tvrdili.

Nego koga će se staviti? Rikio? No-
nina? Ne, on je šetio e nete rekao, da
on neće bit za redatora, zač da ga je strah
poč va priun. Onputa ki? Kugo Vrećina bi
bil dobar, ale on nima nikakoveh studiji:
classi elementari, a to je premalo za jed-

voće vrtak traži i dobro plati, pa s toga
odbor ne štadi truditi ni troška da spome-
nuti vrt čim skorije posve uredi, da mogu
pojedinci čim prije dobiti loze i voćke za
presad u svoje vrtine i vinograde.

Kad je iz obračuna sa god. 1901. raz-
vidno potrošilo se je za radnje u zadržgarnom
vrtu tekom godine 1901. i to samo za sad
kretenje i prekopanje k 29650 nu za pod-
puno uređenje toga vrta, polak rasvida od
strane vještaka trebati će još 2200 k. ali
radi pomankanja sredstva neće se moći sav
taj posao u teku jedne godine već polagano
i uz pomoć Visoke c. kr. Vlade učiniti.

Na molbu predsjedništva ove gospo-
darske zadruge bijaše usljed odluke Viso-
ke c. kr. Ministarstva za poljodjelstvo od
6. rujna 1901. hr. 17069 podijeljena ovoj ko-
tarskoj gospodarskoj zadrugi podpora od
k 400, kojega podpora je zadrugi polak raz-
nih troškova koje je imala veoma dobro
došla, tim je pokazala Visoke c. kr. vlada
da vridja, da valja pomoć kmetski stališ,
za to predsjedništvo i odbor prikazuje Vi-
sokoj ces. i kralj. vladi za taj liepi dar naj-
veću zahvalnost.

Predsjedništvo obratilo se je svoje-
dobno na Vis. c. kr. vladu da bi ista izvo-
lila dobiti mu nekoliko roga amerikan-
ske loze, a ona se dobrotvorno odazvala tim
da mu je dobavila 600 komada, koje u za-
držgarnom vrtu veoma liepo uzgajava.

Za dobavu raznoga sjemenja, povrtlja
i ost. obratio se je bio odbor na trgovce
Wolfner i Weisk u Beč i na Ed. Mau-
tnera u Budimpešti, koji su priposlali dobra
i dobre vrste sjemenja koje se je razdijelio
među zadržgare a stajalo je k 4650 kod
Ferant Antana u Gorici naručilo i dobilo
se 69 komada ciepljenih voćaka za k 4980
potrošilo se za vezivo za loze i voćke. (Ra-
pijabast) k 6. Kod H. R. Schlesingera u
Beču kupilo se je 3 nove škropilnice i 12
sumporača (mehove za sumporanje) k 9760
a kod drugih trgovaca dobavilo je pred-
sjedništvo 1 klešće za ciepljenje a 4 za šir-
ženje stabla i šovice k 1520 3 nove štra-
caljke i 1 sumporača k 9522 što se je sve
podijelio među zadržgare na porabu!

Domaće vijesti.

**Radi blagdana izadži ču. bur-
duci broj „Narodnoga lista“ u
sriedu mjesto u četvrtak.**

Anzlu je strah Lepričacki podešta se
boji, da bi mogal izgubit podeštariju. On
zna kako ga već ljudi ne mogu videt, i
kako komad čekaju, da ga hite van s po-
deštarije. Ale kako bi on ipak rado ostal

nega redatora. Rikić? On ne bi bil slab,
ale mora bit po vas dan va butige, a jedan
redaktor od „tete Jambrozije“ mora bit
koliko više vremena va voloskoj kafetarije,
zač tamo je njegova „Corispedenza do bira“.
Dunka ki? Morda Sikid v Opatije? Viš on
bi bil dobar, ale ni on nezna pisat hrvatski.
Da bi Sloarid? Ne, ni on, zač on
nima prave prefernci.

„Teta Jambrozija“ mora napadat na
popi, a sam Sloarid onako obriven izgleda
kako pop — on ne bi mogal ni amet na-
padat na popi. Da bi Anzelo, ki je prvo
bil prej isto onako velik Hrvat kako i Kr-
stić? Ne, zač ako mn Zagabria stavi knču
na inžak on je vredan još postat Hrvat i
to još veći, nego je prej bil. Oupata ki?
Tn se je oglašil neki va kantonice i rekao
je: — Dragi vi, zač si vi glavu razbijate?
Čemo raspisat konkurs, va kem će stat
štampano, da je optro mesto od redatora
za našu špudacera. Koalicioni će bit ovi:
Doba: više od 14 let. Znanje: Dosta je
znat pljuvat svaku subota i napisat tat, tru-
fator, smad i još ku perkariju.

Ki dokaze, da zna i ume toliko, nek se
prijava i mi ćemo ga storit za redatora
od naše špudaceri.

Svakako lepa ideja, nego ča će bit
onputa, ako se prijavi ka god od onih ta-
nekih, za zna isto zmerat tat i trufator i
druge perkarije? A bome, te nju staviti!

još neko vreme župan — znate ča je uč-
nil? Pozval je Krstića, da mu on pomere
izkvarit izborne liste ko su se ovi dan izo-
ložile va podeštarije.

Na to su došli naši, da te liste prepi-
šu — a kad tamo Anzlu ih ne da i ne
da. Zač ih ne da? Neki govore, da za to,
zač bi otal, da ljudi ki su proti njega ostaju
nepripravni, a drugi govore, da su liste tako
pokvarene, da je njega, nekadašnjega po-
morskoga kapitana sram pokazat svetu onu
porkariju. Bit će i jedno i drugo, ali mi pi-
tamo: Kamo to vodi? Hi ne zna Anzulo,
da si je on s tim sam sebe podpisal grdu
sentencu? Nego ta zmešna tiranija i ta
bedasta njegova vlada svem poštemem Le-
prinčanom je već do grla. Oni svi znaju,
koliko i ča mora držat do jednoga Anzula.
Naši su ga ljudi do sada već dosta kum-
patili, ali od sada napred daleko mu kuća
od našega društva.

Ča misli on, da su naši ljudi porabili
kakav i ča je on bil prvo nego se je vezal
s Zagabrijom? Nou volemo jente da dne
face! Ne ćemo imet posla s ljudi, ki bi
oteli sedet na dyeh kantridah. Očuvaj nas
Bog od takoveh ljudi!

Tamo mu je Krstić — s njim neka se
pajdaš, k njemu neka gre za stol — ali
hoj! si ga njemu, ako nam se bude još
kada fikoval za stoli, kada budemo mi. —
Sada se je pokazal va pravem svetle, kakov
je. Ni najcrnje Talijani preko Učke ne de-
laju ča on dela. Liste ne pusti prepisat!
Ste ga videli nač je prijal! To je hvala
onem ki su ga čovekom učinili! Ali ti su
sada mrtvi — on ih se ne plaši. Kako
bilo da bilo, stara je stvar, da su poturice
griji od Turčina. I Anzulo sa svojim šmeš-
nim i bedastim terorizmom bi se otel pri-
lasit Talijanom va Poreč — on bi sa
svojim ponašanjem otel poracit svaku nji-
hovu sumnju — zač on zna da ni Talijani
puno do njega ne drže. Oni znaju kako i
zač je on pred par let k njim zašal!

Presvitiš gospodin Dr. Dinko Vitezić
darovao je svoju zadržgarnu od „Narodnog
Doma“ u Kastvu u iznosu od 200 kruna sa
dotičnim kamati u četiri jednaka diela među
sledeća društva:

- Bratovštini hrvatskih ljudi u Istri;
- Družbi sv. Cirila i Metoda za Istru;
- Pripomocnom društvu za uboge djake
u Pazinu i
- Hrvatskoj Čitaonici u Kastvu.

Na kojem daru najusrdnije zahvaljuju
se spomenuta društva, želeć svojem dobro-
činitelju krepko zdravlje na mnogu leta!

Vinko Tomičić p. Mata u Voloskom
umrl je nedelju na 27. aprila nakon kratke
bolesti u starosti od 59 let. Pokojni je veći
del svojga življenja sprovod va inozemstvu
naime u Egiptu, nego i tamo je uvek ostal
veran sin svoje domovine prava voloska
korenika.

Ostavlja udovicu i sinove Vinka (pi-
sar kod dra. Stangera) i Armina gimnazi-
jalca. Utork jutro sprovod smo ga do hla-
noga groba. Lahka mu bila domaća zem-
lja! —

Bazar u Opatije. Va predzadnjem broje
„Narodnoga lista“ opisali smo Bazar ki je
dne 12. i 13. aprila o. l. bil v Opatije na
korist špitala za Volosko-Opatiju. Od teta
Bazara ostalo je čitnoga k 22750 (dvajest
i dvo tisneć sedamsto i petdeset k.) Va
istinu to je izpolo vrtu svakega očekivanja
Svaka čast odboru ki je tu stvar tako lepo
i koristno pripravil.

Glavna skupština kotarske bolesničke
blagajne u Voloskom. Kako je bilo oglašeno
va zadnjem „Narodnem liste“ obdržavala
se je nedelju dne 27. aprila o. l. u dvo-
rani občinskoga Glavanstva u Voloskom
glavna skupština kotarske bolesničke bla-
gajne u Voloskom.

Na istu prišlo je preko 40 delegata,
koji su bili izabrani dne 20. aprila o. l.
Predsednik blagajne Dr. Poščić otvoril je
na 10 ura prije podne ovu skupšćinu s poz-
dravom delegatim. Za tim izvestil je isti
predsednik o delovanju uprave u god. 1901.
Iz njegovoga izvješća doznali smo, da je
uprava lanjsko leto pripravala društvu k
2784, za svem tem da je plaćala svojim
činovnikom i doktorom 1800 k na leto više

neko je bogatstvo platila još prvom upravom. U dve leta pripravala je sadanja uprava 8500 k dole je prva uprava od leta 1899. pak do konca leta 1899. pripravala u svemu 11 tisuć krun.

Valje još znati i to, da je sadanja uprava platila puno starija duga tako, da sada ni blagajna više nikomu ni dužna, i da je leta 1901. platila ljudem u ime pomoći k 7140 više nego leta 1900.

Skupština je zadovoljstvom primila do znanja izvješće predsjednika te jednoglasno zaključila da se upravnom odboru izrazi priznanje za njegov trud i da mu se podieli absolutorij za g. 1901.

Na istoj skupštini zbiralo se je novi upravni i nadzorni odbor i novi obradnički sud. Va upravni odbor bili su zbirani od strane delavac Ivan Fenzl, Frane Spinčić, Alois Sincić, Dr. Ivan Pošćić, Ivan Večerina i Ivan Franković mlađi.

Od strane gospodari: gg. Viktor Tomićić, Frane Mihelić i Emilijo pl. Peršić.

Skupština svršla je na 11 i pol prijepodne. Nakon skupštine konstituiral se je upravni odbor i zbiral iz svoje sredine Dra. Ivana Pošćića za predsjednika a g. Viktora Tomićića za podpredsjednika.

Naši kmeti i vrtlarstvo. Va naših krajevih je vrtlarstvo jako malo razvijeno. Naši kmeti posiju najviše malo šalati, radica, merlina, fazola za kućnu potrebu a morda i za čagodar prodat, pak to je sve. Ipak bi naši kmeti, da se malo više bave vrtlarstvom mogli imet od svojih vrti lepega dobitka a prez veloga truda.

Reka je blizu, Opatija je blizu pak se more povrća liliti zelenine prodat koliko se hoće. Trebalo bi da se naši kmeti navade radit va svojih vrtih sve zelenine, koje na placih v Reke i Opatije moru prodat. Mogli bi imet svake sorti šalate, radica, špinace, kavali, pitome špargi, pomidori, repicu, grab, fazol, artičoki i sve te bolje stvari. Če red ligodar da se sve to puli nas ne more pridelat. More, more samo ako će se. Va Koricevem sele v Ičićeh se svega pridelat ča se va kuhinjo hotela Štefanije rabi. Neke se naši kmeti gredu tamo vadit kako se vrtlari, pak se neće pokajat. Od vrtlarstva mogli bi naši kmeti imet lepe koristi samo kad bi se u istinu malo više i pametneje bavili i to tim više ča bi i ženska čeljad mogla vrti obdelat dole mlčki gredu po drugem dobitku.

Ovo smo napisali našem vrednem gospodaricam na razmišljanje.

Dobro srce g. Podmenika. Gosp. Podmenik nam je pripovedal, da za svem tem da ga je Kristić onako grdo i upravo krvavo uvredil njemu da se je upravo smilil Kristić va on moment, kada je bila proti njemu izrečena odsuda. Kristić da je va taj hip probedel kako kupa i sve ča je sudac dalje čital, to da je on manji i manji postajal, tako da su se već svi bali, da će se zvalit na ta. U istinu, da mu se je smilil. Istina, to je bilo samo za jedan hip i mi pojмимо dobro srce gosp. Podmenika, ali tu nema mesta za nikakovo smilovanje. Kristić je doblat ono ča je već puno vremena zaslužil — tu se je pokazal prst božji — tu se očitovala pravda onoga dobrog Boga, ki dobre nagradjuje a zle pedepunje već na ovom svetu. Da se je recimo, budi kakogod mogla dokazat i sena onega, ča je Kristić proti g. Podmeniku zmeral va svojoj špudacere, Kristić ne bi za sigurno bil imel nikakovega smilovanja spram one male Podmenikove dečice, ka bi se bila na jedanput našla prez oca i prez svakidašnjega kruha.

Je bil pak va istinu prst božji? Drugo ni moglo bit. Pomislite: sudac prezident Talijan iz Dalmacije, albokat ki je Kristića branil Talijan iz Dalmacije a jurati svi Talijani a Trsta. Dakle sve Talijani — i sa svem tem je Kristić doblat 3 meseca. Da su bili hrvatski sudci i jurati, Kristić bi rekald, da je bil pravičan osudjen. — a ovako? Zaludo je — prst božji i niš drugo ako ne prst božji — slava mu i čast budi!

Ka pegudal ki čita Kristićevu špudaceru nač će va svakem broje ča proti popom ale proti jesuitom. I vidite — sudbina jarac! On ki je toliko pisal proti jesuitom morat će poč va Trst delat 3 meseci pekori

kamu? — jušto ještajaroni. Pak da ni to školonje!

Škola vr Sušnjovice. Već leta i leta pitaju Sušnjovičani porečku junta da njim da jednu hrvatsku školu. Junta za to haje i ne haje. Pred nekoliko vremena podmitil su Talijani nekoga kalabreza va Sušnjovice da pita za Sušnjovicu rumunjsku školu zač da su tamo svi Rumunji.

Junta je valje rekla da je pripravna dat rumunjsku školu (makari tursku samo ne hrvatsku op. al.) i poslala je na 22. aprila o. l. tamo komisijon da pita Sušnjovičane ako će hrvatsku al rumunjsku školu a naši dični Sušnjovičani su lepo svi od prvoga do zadnjega zahtevali hrvatsku školu zač da va rumunjskoj ne bi njim deca zamelala ni slova.

Pred stotine i stotine let je se v Istru naselilo nekoliko Rumunjac, neki va Sušnjovicu neki va sadašnju Čičarju. Ti Rumunjci su z vremenom posvema posabili svoj jezik i prijeli su hrvatski jezik, jezik istarakega puka. Sada bi Talijani va Poreče hteli da va teh nekadašnjeh Rumunji opet oživu rumunjski jezik, a to samo iz mržnje i nenavisti proti hrvatskemu jeziku. Ov put njim je spodlételo! Živili naši junacki Sušnjovičani!

Kristić i trččanski jurati. Va zadnjoj špudacere se Kristić kako vrag jadi na trččanski jurati da su ga na razpravu od 21. aprila kondanali. Ruga njim se da su ga kondanali za svem tem da se on bori za talijanski partid v Istru. Ma bravo, bravissimo! Kristić bi htel, da za to, ča se on na 100 fiorini na mesec bori za talijanski partid v Istri, more on slobodno delat sve špudarije, porkarje, da more po volje krasit poštemen ljudem poštemje i da ga za sve to još sud pesti na mire kako da ni zakona ni pravice. Ča za to da Kristić dela za talijanski partid ča ga morali talijanski jurati na 21. aprila osloboditi i ako je bil kriv? Bella forza! Na ta način dosta je bit Talijan pak moreš delat ča ćeš sud te seguro neće kondanati, tako računava Kristić. Nego hvala Bogu da jurati ki su Kristića na 21. aprila odsudili nisu bili zagrišeni talijanski iredentisti kem je zakon Bog i pravica ča i blato na poplate, nego da su bili poštemen Talijani ki još drže neč do prisegi ku su položili da će sudit po pravice i zakone i ki se srame da talijanski partid drži va svojoj službe jednega takovega čoveka kakov je Kristić.

Kako Kristić tako se i židovski "Piccolo" jadi na jurate ki su Kristića odsudili i strši njim prognoštom. Se zna Talijani bi hteli da kada je tužen jedan njihov za uvredu usinjenu jednemu našemu da bude opročđen makar bil sto puti kriv. Pak da nimamo uzroka tužit se na talijanske jurate va Trstu. Ter njim ni slobodno da po zakone nšjence zede zač ako to store "Piccolo" njim valje strši. Ov put ni Kristić pomoglo niš da su i on i njegov advokat juratom govorili, da je Kristić mučenik talijanske stranke.

Makarunada. Pod tem imenom ima Kristić dopis tobože od nekoh Kastavci iz Rima, ki je pak bil zmislal i napisan va Mačjoj kule puli Matulji. Kako je Kristić već svilel more se čovek najbolje osvedočit ako pročita ta dopis. Va tem dopise piše Kristić (ljudi božji prekritiče se!) da je naša austrijska škvadra prisla va Rim, ki je niš manje nego 25 km. dugo od mora i da su mornari Kastavci (i) kad su stavili škvadru na radu (valjda od fimeri Tevero op. al.) šli na kraj va grad Rim i da su tamo va jednoj tratorije pojilil jednu makarunadu, alla Napoletana.

Kastavci, ale pravo za pravo Kristić ne piše su bili ti makaruni, col sbruffo o senza sbruffo. Kada pridoše najme va Napuli pak greste v oštariju povedu nam valje ča imaju za jist: macaroni alla napoletana pesce fritata, salata all' italiana i drugo i pitaju vas ča čete. Ako ordinate "macaroni alla napoletana" pitaju vas valje ako čete "macaroni col sbruffo o senza sbruffo", ako ordinate neznačaj "col sbruffo" vam pomešo oštar zdelal makaruni stavi v usta glavicu čeljnje pak ga dobro zgrise i v usteh zamesti a onputa popliva va češanj pred očijami

va makaruni a vi onputa jijte ako imate štumih. To je "makarunada alla napoletana col sbruffo".

Seguro Kristiću rabi oede za takovami makaruni pak je napisal on dopis iz Rima.

Kristić piše napro da kada su njegovim mornari "Kastavci" (bakuli, bakuli op. al.) pojili makaruni da su šli ča na rivu kada ih je čekala "barka a vapore pak z barkum na brod".

Da Kristić svoje lude mačke za norca ima i za trebile drži to mi vavek predikamo nego da će ih pak za tako bedaste držat ča će njim povedat kako je austrijska škvadra prisla va Rim i kako se je ta škvadra postavila na rade odi grada Rima va red i kako su mornari ukrcali se na rivu od grada Rima i šli na brod, tega pak poboštrica nismo se ni čod jednega Kristića nadali. — I va takove trubastarije veruju mački i to još oni va Voloskem ki su morda sami bili va Rime. Berka, Buda i Lepa bi prisegle na živega Boga da je ono ča Kristić z Rima piše prava i živa istina.

Hote, hote dragi mački svi z bragoci na rimsku radu pak se tamo s Kristićem surgajte, pak jijte lepo — "macaroni col sbruffo". Povero mondo!

Prvi hrvatski list va republike Chile (Južna Amerike). Primili smo hrvatski štampani list "Sloboda", ki se štampa va gradu Antofagasta va republike Chile.

Urednik i vlasnik tega lista je gospodin Ivan Krstulović, Dalmatinac ki je va Antofagasta, Casilla 388 (Chile) ustrojil svoj tisakaru: "Imprenta Dalmata" va koj se štampa "Sloboda".

"Sloboda" izlazi dva puta na čedan a zapada 24 kruna na leto. Ovaj list brani čvrsto i muševno hrvatsku narodnost, celokupnu našu domovinu a navlastito narodne i gospodarstvene interese Hrvata naseljenih u Južnoj Ameriki, a tih ima na tisuća i tisuća. Naša braća u dalekom svetu pokazuju kako njim je drag i mili materinski jezik, kako žarko ljube svoju domovinu.

Naši domaći propalci i prodanci pak bi za litru vina prodali i materinski jezik i domovinu gladnomu Talijanu. Krstulovićevu "Slobodu" preporučamo svim rodoljubom.

Operacije ili testamenti za narodne svrhe kod Čehi. Svaki čas čitamo va čeških novinah kako je ov ale on češki domorodac pustil celo svoje premoženje ili veći del istega za narodne svrhe.

Pokojni ministar Dr. Kaizl pustil je nekoliko tisuć fiorini za stipendije mladimcem na univerze, ki će nadalje nastaviti študije na kakovoj tuđoj univerze.

Slavna češka spisateljica Karolina Svetla pustila je celo svoje premoženje za više ženske škole.

Pokojni zastupnik češki Dr. Vašaty pustil je četiri sto tisuć krun društvom za obranu narodnoga pojeda proti Nemcem.

Skoro svaki čedan čitamo, da i priprosti ljudi, kmeti na Češkem puščaju za "Školska matica" veći ale manji imos. — "Školska matica" na Češkem je isto ča je v Istri naša družba sv. Cirila i Metoda. — Tako delaju Čehi.

Kad bi hrvatski rodoljubi v Istri i svan iste pokazali samo polovicu tolike požrtvornosti i rodoljublja koliko ga pokazuju Čehi, malo bi nam v Istri Talijani dođijali. Sada moramo petnajst let petljarij ako čemo v Istri dobit jednu školu. Da ima družba sv. Cirila i Metoda za Istru sto tisuć gotovega kapitala bi posvuda odprla škole kade su potrebite pak bi narod putem škola brzo odpril odi a istarski Talijani bi kako i žabe poskakali va more.

Za družbu sv. Cirila i Metoda za Istru darovao je g. Benedikt Rajčić pom. kapetan i posjednik u Voloskem k S. Bog mu platio!

Poslovice o dugu. Bože te sačuvaj duga i zla druga. — Mrtva glava dugove ne plaća. — Teško onom do smrti, tko se u dug uprti. — Obedanje najvestije dugovanje. — Dug je nesretan drug. — Tko je dužan i na Božić je tužan. — Najbolji prijatelj znadu se najmanje zavadić. — Gdje dug stigne, tu i ugrise. — Tko ne plati, nek se ne povrati. — Prijatelji kao i bili al neka se kese grisu. — Braća kao braća

a toboci kao krvnici. — Tko svoje knućatnijim blagom gradi, taj sobi ploča gradi. — Dug je najnavjerniji drug. — Pogodjeno plaćeno, posudjeno, vraćeno. — Tko se od duga čuva bolje, onome je široko polje. — Kad imaš ne biraj, kad nemaš ne diraj. — Tko se s dugom druži, uvijek kuća i tuži. — Tko se s dugom šali, svojta je budali. Teško je dužnom težaku neg ranjenom kurjaku. — Gdje se dug okopiti, ondje rđa caruje. — Nemaj duga, na boj se glada. — Dug ne siti nego gladom mori. — Tko se duga čuva, ne stiče ga seoska ruga. — Teško kući, gdje dug zaleže. — Gizda loml a dug lovi. — Kneča gori, ali dug ostaje.

J. Si čel Matino najnoviju novitad?

M. Ne ja, ka je pak to?

J. Doju ljudi i povedaju, da će skoro bit va mačjoj kući botrinja!

M. Aj štroka ma će bit supic! A ki će bit kumpar?

J. Ako bude muško deju, da će poč za kumpar voloski Tančina i Pašina, ako pak bude žensko da će poč za kume šjora Berka i "Duga Mara".

M. Uprav nisi mogli lepše nibrat.

J. Ne poboštrica!

Zagonetke i pitalice.

Sakupio Tita Mlek.

Doletiše ptice bez perja, padoše na drvo bez lišća, doleti monče bez usta i pojede ptice bez perja, što je to?

(odnos i štogus)

Čieli dan ide, — iz kuće ne izlazi, — što je to?

(vaga)

Tko ido po vodi, a ne skvasi se?

(vunus)

Iz kakova je češe najbolje piti?

(ovud žr)

Drugoga odleva, a sama je gola — što je to?

(vrti)

Druga nova, seba ne čuje, što je to?

(ovozaj)

Zašto su seoske zemljice veće od — gradskih?

(čel)

Kada je krava najteža?

(kad ti stane va nogu)

Tko pjeva, kad drugi plaču?

(čop kod mrtvaca)

Jedna glava, četiri oka, dva u pećini stoji, a dva na konju jašu, šta je to?

(nosu va životin)

U vodu ide živo, iz vode mrtvo, što je to?

(čel)

U kojem mjesecu brbljaju pijarice (babe placarice) najmanje?

(vunp sg ovus vum, čel)

Varoš sam u dalekoj zemlji, pak ipak sam kod svačije kuće, što je to?

(čel)

Zašto čovjek ima dva uha a jedan jezik?

(čel)

Sto bea ruku i nogu sav svijet obidje?

(čel)

Sto je jače od željeza?

(čel)

Sto je bilo prije na svijetu, čovjek ili brada?

(čel)

Kada su male ribe dobre?

(kad nema voljkih)

Poziv

na glavnu skupštinu koja će se održavati dne 4. maja t. g. u 4 sata i pol poalj podne u svratištu „Slatina“ sa slijedećim dnevnim redom:

1) Izvješće predsjedništva o djelovanju društva u prošloj upravnoj godini.

2) Izvješće preglednika blagajne.

3) Slučajni predlozi.

Vojničko-Veteransko društvo
Opatija-Volosko.

Predsjednik:

Zambeli.

Javna zahvala.

Za mnogostrano izraženo nam saosećanje povodom bolesti i smrti našega ometa, osiroma tasta in deda, gospoda

A. D. Fabiani-ja

izrekamo tem potom vsem sočustvojoćim svojo srčno zahvalo.

Isto tako se iskreno zahvaljujemo gg. uradnikom raznih uradov Voloske i Opatije, slavnemu občinskemu zastopu, vsem prijateljem i znancem ter drugim udeležnikom za častno spremstvo dražega ranjega k večnemu počitku.

Dalje naj sprejemo vai oni našo osobito presrečno zahvalo, koji se položili krasne vence na rakev nepozabljivega ometa.

Volosko, 30. aprila 1902.

Rodbini
Fabiani-Gaspari.

Javna zahvala.

Smatramo dužnoću zahvaliti se ovim putem svim rođakom, prijateljem i znancem koji su nam prigodom smrti obiljubljenog nam muža odnosno ota.

Vinka Tomašić p. Mata

izrazili svoje sauečeće, te prigodom sprovođa dopratili ga do vječnog počitka. — Svim neka bude izrečena najdublja zahvala. Bog njim platio!

Volosko, dne 1. maja 1902.

Karolina udova Tomašić
Vinko i Armin Tomašić

Dr. L. Roheim

posjednik sanatorijuma,

špacijalista za tajne bolesti, ordinira svaki dan od 10—12 pr. p. za gospođu, a od 2—5 p. p. za gospođu na Riječi, vicolo Germania br. 2. i. kat. Nad ljekarom D. Accurti.

Prodavaju se

* Nekretnine pok. Kostantina Jačić a i to kuća kraj državne ceste u Škrbićih (Volosko) br. 170 i zemljišta, koja bi mogla služiti za gradnju i obdjelovanje.

** Kuća, koja stoji vis-à-vis Vili Alice, imade u prizemlju 2 konoba; na prvom podu 4 soba i kuhinju, i, pod krovom mrtvi tavan.

Informacije o svemu dobivaju se kod gospodina Viktora Tomičića na Voloskom br. 7.

Najbolji se ljekovi dobiju

u Ljekarni „al Redentore“ („k Spasitelju“)

na Riječi kraj velike crkve a osobito se traže, od samih trava nađijeni te i najkorisniji za zdravlje čovjeka:

Kapi „Spasitelja“ najbolje su sredstvo za održati si zdravlje do visoke starosti njihovom redovitom uporabom; su liječe nervične, odstupanja djetinjstva u filama, ublažuju reumatizam, očišćuju krv i okrijepljuju želudac, koji je prečesto izvor mnogim bolestim. Izvratno su zatim sredstvo ove čudotvorne kapi „Spasitelja“ proti svakoj žaludanoj boli, gjeraju naduvanje i vjetrove, odstranjuju šegavien u grlu, zatim groznice te grča u trbuhu i cijevima. Redovitom njihovom uporabom pričinaju redoviti probavu, a tim zaprečuju mnoge bolesti. — Jedna bočica 30 novč.

Pojasno kapi za matericu okrijepljuju se pet kapi na komadić crne materice, krijepe tijelo od slabijne i miteča glave. Jedna bočica 25 novč, a nadomješćuju sve do sada kapljice, što ih žene rabe za slabost i matericu.

Bilinski sok proti kašlju. Ne nadkrijivo i najsigurnije ljeci prehladu u prsima, kašalj, promuklost u grlu. Tko bolje na prsnim bolestima neka rabi samo ovaj „bilinski sok“ to će ga pohvaliti sigurno, kao što svjedoci toliko stotina povala, koje su mi poslali upotrebljujući ga. Treba paziti za zaštitni znak „al Redentore“, što se nalazi na svakoj bočici ovih ljekova; a dobije se jedino u Ljekarni podpisanoj kamo molim i naručiti.

Naruči li tko više bočica dobije popusti!

HINKO BABIĆ,
Ljekarnik

Rijeka (Fimmo) kraj velike crkve.

Sjećajte se
družbe sv. Cirila i Metoda
za Istru!

Grand Hôtel u Opatiji

preporuča se p. n. občinstvu osim krasnim sobama i izvrstnom kuhinjom takodjer i liepo uređenom

Kavanom

u kojoj će se uz dobru kavu naći i liep izbor novina u raznim jezicima medju kojima ima do

pet hrvatakih.
Osobitim štovanjem
W. Zehntner.

Ljekarna D. Accurti na Rieči,

Corsia Deák, (tik kolodvora)

preporuča svoje medicinske specijalitete:

Šeljasovito-Kina-Vino, vrlo ugodna okusa, izvratno sredstvo proti slabokrvnosti, živčanim bolestim, lošoj probavi, te u rekonalvascentnom stanju isa svih bolesti.

Najdaje bakalorovo uje čisto, te sa šeljasom i jedijem, dijaktan uras iz Bremana iz znamenite i svjetske tvornice: Labessa. Ovo čvrsto uje rabi se sa velikim uspjehom proti: smiči, akrofali, rakitiki, plesnom kataru, kašlju i kožnom osiku.

Isvadina Salsaparilje Mon-đuran. Izvratno sredstvo za liječenje krvi osobito isa tajnih bolesti.

„Callfago“, Jedino i najbolje sredstvo, kojim se sigurno dadu odstraniti kurzja oka.

Zdrave kapljice. Neindikrijano sredstvo za sve zeludane bolesti.

Rieka - Amerika

Medjunarodna putna poslovica

L. Mašek i drug na Rieči

odprema putnike iz Rieke u Ameriku sa najbrzim parobrodima svakog
petka i ponedjeljka.

Upute daje bezplatno i brzo

L. Mašek i drug

Via Riva ugao Via Lido.

Prvi zavod za pogrebe

u Opatiji

preporuča se svime što se odnosi na uredjenje odra, mrtvačke sobe i pogreba te skladištem u kome će al. obćinstvo naći veliki izbor

Mrtvačkih liesova (kasela) i križeva.

Ciene su koliko za priredbu pogreba, toliko i za liesove vrlo umjerene.

Odnosne prijave i naručbe prima

Fran Doberlet
Opatija. — Kuća Erd.

Posujilnica u Voloskom

registrana zadruga sa ograničeno jamčenje.

Prima novac na štjednju od svakoga, te plaća od istoga 4 1/2% kamata, čisto bez ikakvog odbitka. Rentni porez na uložke plaća posujilnica sama.

Vraća na štjednju uloženo iznose bez odgovjedi, pridržaje si ipak u osobitim slučajevih, pravo otkaza u smislu § 8 društvenoga statuta.

Zajmovo (posuđe) daje samo zadrugarom, i to na hipoteku ili na mjernice i zadužnice uz garanciju.

Uredovni sati: svaki dan izim nedelje i blagdana od 9—12 sati pp. i od 3—6 sati poalj podne; u nedelju i blagdane od 9—12 pp.

Društvena pisarna i blagajna nalazi se za sada u odvjetničkoj pisarni Dra. Jančića u Voloskom.

Pobliže informacije dobivaju se u pisarni Dra. K. Jančića i Dra. A. Stangera u Voloskom.

Novčani promet u god. 1901 imasao je K 116104439 — Garancija imasala je K 133760. — Uloženo je bilo u posujilnici god. 1901 K 57548626.

Ravnateljstvo.